

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an în țară . . . Lei 5 | Abonament, pe an în străinătate. Lei 8
 „ „ 6 luni în țară . . . 3 | Un număr 15 bani

Manuscrisele neputând se ard.

COMITETUL DE REDACȚIE:

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
I. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Niclaescu
Const. C. Pop;-Tașcă
V. Stoicănescu.

Redacția și Administrația Str. Mântuleșa. No. 9

S U M A R

Păr. Nazarie, Predică la Sf. Dumitru.—Regulament pentru instituirea medaliilor.—*Radu*, Cluma.—*M. E. Mihăescu*, La pușcărie.—*V. S. Moga*, Păstrarea zarzavaturilor.—*I. Velculescu*, Satul mîeș.—*R.*, Zebrul.—Lucrul manual.—O operă patriotică.—*M.*, Cronica agricolă.—Întâmplările săptămînil.—Informațiuni.—Ghicitori.—O dramă în fundul mării.—Mersul trenurilor.—Adrese către redacție.—Poșta redacției.—Prețul cerealelor.

Ilustrațiuni: Zebru din Africa.—Pagina giurmeșă: Frații gemeni.

CĂTRE DIRECȚIUNEA POȘTELOR

Ne îndeplinim o plăcută datorie pentru a mulțumi în numele ideii ce urmărim, d-lui director general al poștelor și telegrafelor ca și tuturor domnilor diriginți ai oficiilor poștale din întreaga țară, pentru bine-voi-torului sprijin ce ne-au dat, distribuindu-se revista foarte regulat, și dacă pe ici pe colea au fost reclamațiuni, ele au fost satisfăcute cu multă bună-voință.

Am avut prilejul să vedem că un mare număr de d-ni diriginți nu s'au mulțumit numai a-și îndeplini datoria, dând ordine pentru regula-ta distribuire, ci însăși au stăruit ca revista să fie citită, procurându-ne chiar noi abonați. Le mulțumim că au îmbrățișat idealul ce urmărim, și sperăm că și în viitor vom avea tot sprijinul d-lor.

Comitetul.

ÎNȘTIINȚARE

Rugăm din nou pe abonații noștri cari n'au plătit abonamentul pe anul trecut, să bine-voiască a-l trimite cât mai neîntârziat. Asemenea rugăm pe toți acei cari au încasat sume în numele nostru și nu le-au trimis încă, să se grăbescă a le trimite, pentru a nu fi siliți să alergăm la mijloace care nici nouă nici d-lor nu ar fi plăcute.

Nici o cerere de abonament nu va mai fi satisfăcută dacă nu e însoțită de cost.

Administrația.

P R E D I C A

pentru pomenirea Sfintului Marelui Mucenic Dimitrie
(26 Octombrie).

Fraților,

Căstă-dî sînta noastră biserică sîrbătorește cu laude și cîntări pomenirea Sfintului și Marelui mucenic Dimitrie și săvîrșește acîstă pomenire, pe de o parte în scopul de a cinști după cuviință, pe acest bine-plăcut al lui Dumneșeu, iar pe de alta în scopul de a ne face să crescem și să sporim și noi în credință și fapte bune spre a fi pururea fii ai luminei.

Dar, fiind-că am șis că Sf. Dimitrie este bine-plăcut lui Dumneșeu, apoi trebuie să arătăm, mai întăiu, cum El a devenit bine-plăcut inaintea lui Dumneșeu și apoi să vedem, cum am putea și noi să fim bine-plăcuți inaintea Sa.

Fraților, ore sfinții, mucenicii și toți bine-plăcuții lui Dumneșeu fost-au omeni ca și noi? Au avut ei ore aceeași fire ca a noastră, fire stricăciosă, supusă trebuințelor și nevoilor la cari sîntem supuși noi? Fost-au finții ce au trăit aici pe pămînt, fost-au ei omeni în trup, ori finții supra-firesci? Dacă le-am citi viața lor, dacă le-am scî bine faptele lor, fôrte cu greu ne-ar veni să credem, că ei au vieșuit ore-când în lume — acîstă vale a plingereii, cum numesce Scriptura lumea noastră vîșută; cu greu ne-ar veni a crede și cu tôte acestea lucrul este așa, adică toți sfinții și mucenicii au fost omeni ca noi și din mijlocul nostru s'au înălțat la cinstea în care-î ține Biserica și bunul Dumneșeu.

Cum au ajuns ei decî la locul de cinste, cum s'au învrednicit a fi mijlocitorî către Dumneșeu pentru noi, cum șicem, au ajuns a fi bine-plăcuți lui Dumneșeu? Li s'a cerut ore să făcă ceea ce nu pôte omul să făcă; li s'a cerut să făcă lucruri cari să trecă peste puterile omenescî? Nu! Atunci, ce li s'a cerut? Nimic măi mult de căt credința ferbinte în Cel Rîștignit și fapte bune—o credință de acele, care este în stare să mute din loc munții și fapte bune de acele, cari aduc omului, pe lingă nemurire și cununa cea neveștejîă de patimile rele.

Uitați-vê la Sf. Marele Mucenic Dimitrie, pe care-l sîrbătorim astă-dî, uitați-vê și vedeți că deși dinsul a trăit în veacul al treilea, cînd creștinismul era aprig prigunit și nerîșpândit pretutindenea, că

deși dinsul eră căpetenia orașului Solun și avea însărcinarea de a prigonî pe creștinî, totuși, fără a se gîndi la mărirea sa pămîntescă, la mărirea viitoare ce-l așteptă, fără a se uita la dulcêța înșelătoare a lumii aceștia, nu numai că nu prigonesce pe creștinî, ci-i ocrotesc, îi îndeamnă la luptă pentru credință și voesce a stă mai bucuros în temniță de cât a se lepădă de credință – tesaurul scump al inimii și sufletului său. Am dis puțin, când am spus numai că el a voit mai bine a stă în temniță de cât a se lepădă de credință; am spus puțin întru cât dinsul a pus credință cu mult mai pre sus de tot ce are omul mai scump în lume, adică, mai pre sus de viață, care în tot-d'a-una este mai scumpă de cât toate lucrurile scumpe noue în viața de acum; a pus credința și dragostea către Hristos mai pre sus de viață, căci a preferit să móră mucenicesce și să fie străpuns de suliță de cât să se lepede de Hristos și credința Sa. Iată unde ne duce credința ferbinte și o voință tare de a luptă pentru dreptate, iată cum din micî putem deveni mari, cum din simpli ómenî putem a ne ridică la sfințenie și la cer — patria dorită sufletului nostru. Acum se întreabă: dacă noi ómenii respectăm și cinștim pe semenii noștri și ómenii mari, cari își țin cuvîntul și se luptă pentru bine și adevăr, dacă noi admirăm pe ómenii cari își pun viața în pericol pentru fapte mărețe și frumoșe, cum n'ar cinști Biserica pe ostașii săi credincioși, cari ș'au vërsat singele pentru isbîndirea adevărului și preamărirea scump numelui său? Da, fraților, Dumnezeu ține întru cinste pe ostașii săi cei vrednici și ca dovadă că lucrul este așa ne putem convinge din faptul că Dumnezeu și după trecerea lor de la noi lucrăză prin ei mulțime de semne și minunî bucurându-se de mare cinste înaintea părintelui nostru cel ceresc, iar prin ei și noi cei cari alergăm la ajutorul lor. Din numărul acestor bine-plăcuți lui Dumnezeu face parte și Sf. Dimitrie ale cărui minunî nu le vom descri, căci numărul lor este tot așa de mare ca și numărul credincioșilor, cari au cerut ajutorul său.

Iată deci, cum prin credință și fapte bune póte cine-va să fie mare, să ajungă a fi întru cinste mare în Biserică și la Dumnezeu, cum credința și faptele bune sfințesc pe om și-l ridică acolo, unde staū numai ingerii lui Dumnezeu, cum asemenea fapte ne fac cinștiți de ómenî și bine-plăcuți lui Dumnezeu.

Dar noi am dis că sêrbătorim pomenirea sf. Mucenic Dimitrie, nu numai spre a-l cinști cu laude și cântări ci și spre a sporî înși-ne în credință și fapte bune. Sfînta Biserică, când ne chiamă la pomenirea sfinților, ne chiamă în scopul de a ne în-

demnă să le urmăim viața și faptele, ni-î pune înainte ca pe niște icône vii pe cari să le avem pururea de pildă în viața noastră de toate zilele. Asemenea lucru nu este așa de greu acum. căci starea noastră de astăzi este infinit mai bună de cât a primilor creștini și este mai bună, fiind-că acum nu avem nevoie să ne apărăm credința cu prețul sângelui, ci ni se cere numai să păstrăm cu sfințenie credința roștenită deagata de la strămoși și să ne conducem în viață așa precum ne învață credința; însă credința nu ne cere lucruri peste puterile noastre, nu ne cere să ne lepădăm de meseria noastră, ci s'o iubim și să muncim cinstit și cu sîrguință; nu ne cere să despoem pe semenul nostru, ci să-l iubim, să-l ajutăm, să-l prețuim ca pe fratele nostru; nu ne cere să ne ridicăm contra părinților și mai marilor noștri, ci ne cere să-î ascultăm și să ne supunem lor; nu ne cere să ne schinguiim, dar nici să trăim fără măsură și necumpătat, ci să trăim ca înțelepții prețuind timpul și munca, desprețuind răul și ajutând pe cel sorman și neputincios; credința noastră creștină ne învață să fim omeni pașnici, târzi la mânie, iuți la a face bine, iubitori de dreptate și adevăr, iubitori ai luminei, iubitori ai sfintei Biserici, care se îngrijesce de noi ca cea mai duiosă mamă și care ne chiamă și ne ocrotesc sub aripile sale de la nascere și pînă la mörte, ba încă și după mörte se rögă pentru noi.

Tot această credință ne mai cere ca în cas de trebuință să ne sacrificăm viața pentru Biserică și Țară, ca în casuri grele să preferim împărăția lui Dumnezeu împărăției lumii acesteia, după cum a făcut sf. Marele Mucenic Dimitrie. Și avem ore vre-un temei de a nu face așa precum ne învață Biserica și credința noastră? Nicî unul, iubiților! Uitați-vă în lume și vedeți, cât sint de nenorociți acei cari se abat de la asemenea sfaturi și porunci, uitați-vă și vedeți că tot cel ce lucrăză nedreptatea își primesce însutit răsplata faptelor sale, că loviturile vin una peste alta asupra capului său și că daca nu vine pedepsa asupra lui vine asupra copiilor și urmașilor săi pînă la al noulea neam, fără a mai socoti pedepsa lui Dumnezeu, care așteptă pe toți cei nelegiuți. Uitați-vă și la bunul creștin și vedeți, cât este de mulțumit de sörta sa, ce veselie se zugrăvesce pe fața lui, cum scie să rabde fără cărtire și să-și pună totă nădejdea în cinste, în muncă și în Dumnezeu.

Așa trebuie să lupte bunul creștin în lume și toți acei cari vom lupta pentru dreptate și adevăr chiar de vom fi în necazuri și nevoi, chiar de vom fi obijduiți să nu ne temem, ci să ne mângăiem

și să ne bucurăm căci înțeleptul ȳice: *sufletele dreptilor sînt în mîna lui Dumnezeu și nu se va atinge de dinsele munca.* (Înțelepciunea lui Solomon III, 1.)

Să ne silim dar, a fi bine-plăcuți lui Dumnezeu prin credință și fapte bune, ca și sf. Marele Mucenic Dimitrie pe care pururea să-l avem de pildă; să ne facem datoriile creștinesce, să urmăm pildele cele mari ale bărbaților sfinți și atunci să fim siguri că sufletele noastre vor fi în mîna lui Dumnezeu și nu se va atinge munca de ele. Amin.

Econ. Const. Nazarie

Directorul Seminarului din Roman.

REGULAMENTUL

PENTRU

Instituirea medaliei ca răsplată muncii pentru învățămîntul primar.

Art. 1. Se institue o medalie cu devisa «Ca răsplată muncii pentru învățămîntul primar», avînd două clase, care se va acorda drept încurajare și răsplătire pentru serviciul aduse învățămîntului primar și educației populare.

Art. 2. Medalia se dă pe viață.

Art. 3. Dreptul de a o purtă este personal și nu se transmite în nici un cas.

Art. 4. Numărul medaliilor acordate este nedeterminat.

Art. 5. Medalia se va acorda numai pămîntenilor cari vor fi adus serviciul însemnat învățămîntului primar și educației populare, fie ca învățători și institutori, fie prin serieri, donațiuni importante, etc.

Art. 6. Medalia se compune: cea de clasa I dintr'o piesă de metal, galbenă de formă circulară, cu un diametru de 30 mm., și o grosime de 2 jum. mm.; cea de clasa II dintr'o piesă de metal alb, avînd aceleași dimensiuni și formă.

Medalia de amîndouă clasele pörtă pe o parte în relief efigia M. S. Regelui înconjurată de cuvintele: «Carol I, Rege al României;» pe partea opusă se află stampate în relief cuvintele: «Ca răsplată muncii pentru învățămîntul primar», înconjurată de o ghirlandă de stejar, care se unesce sus și jos prin câte o funtă.

Medalia are la partea superiöră un inel, prin care se trece o panglică.

Art. 6. Panglica este de mătase moirée, lată de 30 milimetri, avînd în mijloc o bandă albă, verticală, lată de 10 milimetri, și de amîndouă părțile câte o bandă roșie verticală, de aceeași lățime.

Art. 7. Medalia se pörtă pe partea stîngă a pieptului.

Art. 9. În nici un cas nu se pöte purtă numai panglica singură.

Art. 10. Numai capul Statului are dreptul a acorda medalia.

Art. 11. Medalia se acordă prin decret regal, în urma rapor-

tului ministrului instrucțiunii publice și al cultelor, și decretul se publică prin Monitorul Oficial.

Art. 12. Un brevet subscris de Capul Statului, purtând sigiliul regal și contra-semnat de ministrul instrucțiunii publice și al cultelor se va da odată cu medalia.

Art. 8. Medalia se pierde din aceleași cauze din cari se pierde și calitatea de cetățean român.

Membrii corpului didactic pierd dreptul de a o purta, când vor fi pedepsiți cu excluderea din corp pentru tot-d'a-una, conform art. 70, 71, 72, 73 și 74 din legea învățămîntului primar și normal-primar din 29 Aprilie 1896 și art. 48, 49, 50 și 77 din legea asupra învățămîntului secundar și superior din 23 Martie 1898.

Art. 14. Se va ține la ministerul instrucțiunii publice și al cultelor un registru special pentru înscrierea succesivă a acelor cărora s'a acordat medalia.

Acest registru va cuprinde, deosebit de numele medaliatului și numărul cu data expedierii brevetului, precum și clasa medaliei trimise.

C I U M A

A fost un moment în care ne-am umplut toți de groază când am auzit știrea că *la Viena este ciumă*. Anii trecuți ne interesam să scim care e mersul bôlei în India, căci prin relațiile comerciale dese se putea să ajungă și la noi; cu atât mai mult se cădea acum să fim cu grijă când am aflat că în Viena s'a ivit această bôlă.

*

Ce e ciuma? Este o bôlă teribilă, care prin țările din depărtatul Orient nu se stinge nici o dată, atâta doar numai că une-orî îi mai slăbesce puterea, alte-orî îi crește.

Ciuma începe de ordinar foarte brusc; din prima di chiar, bolnavul se plînde de o durere de cap teribilă și câte odată de dureri prin alte părți ale corpului: dureri prin șira spinării, dureri la stomac; slăbiciunea trupului este foarte mare și bolnavul atins de ciumă nu poate nici să umble nici să stea în picioare și este silit să se culce. Urmază apoi vărsături, diaree, une-orî chiar pierderi de sînge. Bolnavul simte sete grozavă și are căldură.

De când se ȳa bóla și pînă se arată, trec 7 zile, 5 zile, rar de tot 10 ori 15 zile.

Prin ziua a patra sau a cincea, după ce bóla s'a arătat, omul se zăpăcesce și începe a aiurã.

Pînã acum însã nu se pôte sci dacã e ciumã ori altã bóla, cãci tot așa se începe de exemplu și febra tifoidã. Curînd încep sã ȳasã *bube* pe la coapse, la subțiorã, pe la gât; acestea sînt fôrte dureróse și crece pînã la mărimea unui ou de porumbel, se sparg și lasã sã curgã puroiũ infect. Mai ȳes apoi nisce pete roșii care sémënë cu arsurile, se umflã și apoi pelița crapã și rãmãne o patã neagrã care se chiamã *cãrbunele* cîumei, acești cãrbuni ai cîumei se pot ivi pe tot corpul afarã de tãlpile piciorilor și de podul palmelor.

Când aceste semne aũ apãrut, atunci nici mórtea nu e departe. Rar, fôrterar scapã bolnavul și atunci rãmîne surd, orb, fãrã degete sau cine scie cu ce pociturã.

Dupã-ce se arată, bóla ține 2 — 3 zile; une-ori omórá chiar în 24 ceasuri.

*

Primejdia cea mare stã în împrejurarea cã se ȳa fôrte ȳute; se ȳa din cel mai mic obiect, o fãșie de hainã, se ȳa chiar din aier. Sînt nisce mici, fôrte mici animalele nevẽdute cu ochiĩ, ce se chiamã *bacilĩ*. Acestea fug, sbórá și unde ajung duc infecția, suferința, mórtea.

Acei vermușori nevẽduți cu ochiĩ liberi aũ fost prinși de ómenii de sciința. S'a dus un doctor din Viena în India, unde erã gróznicã molimã de ciumã, și a adus *microbĩ* sau *bacilĩ*. Acum de curînd, studiindu-se modul cum trãiesc și se desvoltã aceste afurisite animale, s'a îmbolnãvit un îngrijitor, a murit, a murit o femeie care l-a cãutat, a murit un doctor și... tótã Viena, tótã lumea apoi pînã în țara nóstrã s'a spãimîntat. Se pare însã cã s'aũ luat mẽsurĩ de izolare și desinfectare, ast-fel cã nu se pôte întinde bóla.

*

În țara nóstrã a fost ciumã pe la sfîrșitul seco-

lului trecut și la începutul secolului actual de mai multe ori.

De la 1818 ciuma se arată regulat când în Muntenia când în Moldova. Nu se putea stinge, pentru-că nu se puteau lua măsuri energice. «In loc de a curăți stradele și piețele, cari gemeau de murdărie—dice d-l Ionescu-Gion—sfatul, agia și domnia credeau că-și îndeplinesc datoria cu prisosință făcând să bată toba și să strige la colțul stradelor ea să nu mai primescă omeni bani din mână în mână, ci trecuți prin oțet.»

De aceea vedem din vechile hrisóve și cronică că a fost ciumă la 1823, 1824, 1825, 1826, 1827 (mai slabă în acești doi ani), 1828 (grozavă), 1829, 1830, iar în 1831 se ivesce și holera ca să ție tovărășie ciumii.

Din toate acestea se pare că nici o dată ciuma nu a fost mai teribilă ca în 1818, căci a și rămas vorba pînă ađi despre *ciuma lui Caragea*. (Caragea a domnit în Muntenia între anii 1812—1818).

*

Iată cum descrie Ioan Ghica această tristă întâmplare:

A fost în multe rînduri ciumă în țară, dar analele României nu pomenesc de o bôlă mai grozavă de cât *Ciuma lui Caragea!* Nici o dată acest flagel n'a făcut atâtea victime! Au murit pînă la 300 de omeni pe ăi, și se crede că numărul morților în tótă țara a fost mai mare de 90.000. Contagiunea eră așa de primejdiosă, în cât cel mai mic contact cu o casă molipsită, ducea mórtea într'o familie întrégă și violența eră așa de mare, în cât un om lovit de ciumă eră un om mort.

Spaîma intrase în tóte inimile și făcuse să dispară orîce simțimînt de iubire și de devotament. Muma își părăsiă copiii și bărbatul soția pe mânila ciocilor, nisce omeni fără cuget și fără frică de Dumneđeú. Toți bețivii, toți destrămății își atirnaú un șervet roșu de gât, se urcaú într'un car cu boi și porniaú pe hoție din casă în casă, din curte în curte. Ei se introduceau ăia și nóptea prin locuințele ómenilor și puneau mânia pe tot ce găsiat, luau bani, argintării, ceasórnice, seule, șaluri, etc., fără ca nimeni să îndrăs-

nescă a li se împotrivi. Fugea lumea de dinșii ca de mörte, căci ei luaü pe bolnavi sau pe morți în spinare, îi trintiau în car, elae peste grămadă, și porniau cu carul plin spre Dudesi sau spre Cioplea, unde erau ordiile ciumațiilor. Se încreția carnea pe trup, auđindu-se grozăviile și cruđimile făcute de acești tihari asupra bieților creștini, căđuți în ghia-rele lor.

Rare ori bolnavul ajungea cu viață la câmpul ciumațiilor. De multe ori o măciucă peste cap făcea într'o clipă ceea ce eră să facă bóla în două, trei zile! . . . Și póte că acei uciși ast-fel erau mai puțin de plins, căci mai mult erau de jale acei aruncați vii în câmp, fără așternut și fără acoperămint, pe pământ ud și înghețat. Cale de jumătate de ceas se auđiau țipetele și vaietele nenorociților din câmpul Dudesilor! . . .

În urma multor scene oribile, neomenóse, petrecute la ordie, și în urma revoltei ciumațiilor, cari au sărit cu parul și au omorít dece ciocli, autoritatea, în sfirșit, a luat mėsuri de a organiza un fel de serviciu sanitar. Ea înființase câți-va vătășei, însărcinați de a întovărăși pe ciocli din casă în casă și aceștia strigaü de la pórtă: «*Sănătoși copii?*» Unul din ei, într'un raport cătră șeful său, dicea :

«Ađi am ăadunat 15 morți, dar n'am putut îngropă de cât «14, fiind-că unul a fugit și nu l-am putut prinde.»

De-asupra orașului se ridică un fum galben și aeru, fumul băligarului care ardea în curțile boieresci, și orașul rėsună de urletul jalnic al cănilor rāmași fără stăpîn.

La fie-care pórtă eră câte o șandrama, un fel de gheretă, în care se adăpostia câte un servitor pus acolo *pazarghidan* (comisionar pentru tîrguelile de pāne, de carne și de zarzavaturı). Nimic nu intră în curte de cât după ce se purifică la fum și trecea prin hırdăul cu apă sau prin strachina cu oțet.

Cioclii, când treceaü pe lıngă o casă bogată, nu lipsiaü de a aruncă sdrențe rupte de la ciumați, ca să răspındescă contagiunea. Ei nu se temeäu de molipsirea bólei, căci mai toți erau dintre acei cari zăcuseră de câte două, trei ori de acea grozavă epidemie. Ciuma, ca tóte bólele mortale și lipiciose, ca vėrsatul, ca tifosul, ca lingórea négră, fórte periculósă întâia órá, devine puțin violentă la acei cari au mai fost loviți de ea.

Jafurile și tilhăriile ómenilor, direct sau indirect prepuși la serviciul ciumaților, au fost nepomenite. Multe averi și case mari s'au ridicat în Bucuresei după ciuma lui Caragea din sculele și banii bieților bolnavi.

De sigur că ađi, cu progresele sciinței, nu s'ar mai întâmplă grozâviile din trecut; cu tóte acestea să ne ferim și, dacâ autoritățile ar luâ ceva dispoziții de pază, să le îndeplinim cu cea mai mare sfințenie, căci e pentru binele nostru comun.

Radu.

LA PUȘCĂRIE

Vădut-ați vre-o datâ pușcăriia? Acea clădire cu ferestrele mici, înconjurată cu ziduri înalte și păzită de soldați cu armele?

Dacă n-ați vădut-o, bine ați făcut. Acolo sînt închiși hoții, omorîtorii și toți ómenii cu deprinderi rele. Aceștia folosindu-se de libertatea care au avut-o, s'au apucat unii de furturi, alții au ucis pe semenii lor pentru a-i jefui și alții în fine au înșelat lumea.

Iată ce fel de ómeni locuiesc în casa păzită de soldați, înconjurată cu ziduri înalte și cu porțile de fer.

*
* * *

Sînt ceasurile 9 de diminețâ. La casa înconjurată cu ziduri înalte, se aude un zângănit și mai pe urmă o duruitură. Este gardianul. Deschide pórta pentru a lăsâ să intre în curtea închisorei o trâsurâ acoperită și păzită de jandarmi. Din ea se cobórâ 3 arestați, 3 nemernici.

În curând, iată că sosesc un funcționar cu o condicâ în mână, spre a le înscrie numele și faptele lor murdare.

— Stelescu Zăbavâ! strigâ funcționarul.

Și îndată se ivi un soldat tînăr ca de 23 de ani.

El fu arestat din ziua trecută, pentru că rănise prin nisce lovituri *date în stare de beție*, pe un negustor. Nu mai fusese nici o dată la închisore, pentru că pînă aci a fost cinstit: nu furase nimic și nu mai bătuse pe nimeni. Intrase în armată spre a-și face datoria către patrie. Prin beția lui a compromis tunica militară, cea mai frumoasă haină din câte pôte purta omul. Mai târziu fu judecat de consiliul de răsboi și osândit, plătind astfel desul de scump paharul de vin sau rachiul ce-l băuse.

— Gavrilă Țâțână! strigă funcționarul.

Și îndată se vede al doilea arestat. Acesta răspunse la chemarea sa într'un chip foarte obrasnic. Mai fusese de multe ori prin pușcărie. Umblase de colo, colo, fără de nici un căpătăiu, cerșetorind. Este de 31 de ani și a fost osândit pînă acum de 19 ori. Leneș și desfrânat, n'a muncit nici odată în viața lui. Când se îmbătă, se apucă de furțișaguri, căci e bețiv din cale-afară. Dacă te uiți cu luare aminte în fața lui, găsești semne de îndobitocire. E slab de tot și hainele după el sînt numai sdrențe.

— Ștefan Ciolan! Mai strigă iarăși funcționarul.

Și iată că înainteză al treilea arestat. Acesta e cam de 45 de ani. Plânge și tremură când îl întreabă funcționarul. Are 5 copii, cel mai mare e de 7 ani. De la un cârd de vreme, luase darul beției. Este de meserie ciobotar. În toate zilele în casa lui erau certuri. Om de alt-mintrelea cu dare de mână, pusese în mirare pe toți vecinii de năravul ce-l luase de curînd. Intr'o zi veni beat acasă și înfuriindu-se se repeși asupra femeii sale pe care o omorî cu cinei lovituri de cuțit. Ce doi copii mai mărișori când vedură crușimea tatălui, începură să țipe și voiră să apere pe mama lor, dar sêlbaticul tată se repeși și-i ucise și pe ei.

Nenorocitul! Nu fusese nici odată osândit.

— *Maî bine beam otravă!* dice el.

Se căesce, dar e târziu. *Acum plânge, pentru că îl muștră conștiința.*

Plânge, când se gândește la sërmana femeie ucisă, fiind-că îl dojenise că a bėut hrana copiilor!

Plânge, când se gândește la cei doi copilași căduți într'un lac de sânge, fiind-că au vrut să apere pe mama lor nevinovată!...

Plânge, când se gândește la mizeria în care a lăsat pe cei-l-alți copii mai micușori, care se vor fi deșteptat din somn și-or fi strigat:

— *Mamă, ce faci? Unde-î tata? Ne e fόμε!*

Traducere de M. E. Mihăescu.

PĂSTRAREA ZARZAVATURILOR ÎN TIMPUL ERNEI

S în cele mai multe casuri, este mai ușor a cultiva unele zarzavaturi de cât a le păstra în timpul iernei. Cu toate acestea chiar și pe acele zarzavaturi cari reclamă o cultură mai lesnicioasă, le neglijem cu totul lăsându-le pe sēma grădinarilor bulgari, cari, după Sf. Dumitru, aprōpe toți părăsesc țara, ducēnd cu ei rodul muncēi lor, care pōte să se urce la 4 — 5 milioane de lei. Frumos rezultat al muncēi dintr'o vară, dar îl merită...; pentru că nouē nu ne place a ne murdări țilnic, și chiar pe fie-care minut mâinile de pămînt și de băligar!

Dintre zarzavaturile cari se cultivă de către unii din țeranii noștri, și cu deosebire în apropierea Bucureștilor întăiū este varza și cēpa, numită și cēpa de Dărăscē; pe urmă vine cartoful care este o plantă agricolă propriū țisă, iar nu o plantă de grădină.

Fiind-că trebuie să dăm banul nostru căștigat cu multă sudōre pe zarzavaturile trebuincioșe de acum și pînă prin luna lui Maiū, adecă aprōpe 7 luni de țile, trebuie să luăm mēsurile cele mai bune de a le păstra ca să nu se strice.

Ast-fel dar zarzavaturile, ca morcovul, pătrunjelul, postârnacul, țelina și ridichea de iarnă, se păstrēză într'o pivniță în nisip uscat.

Aceste zarzavaturi trebuie aședate într'o ordine, iar nu grămădite unele peste altele.

Aședarea se face într'un colț al pivniței unde lumina ajunge mai puțin. Mai întăiū pe lîngă perete să se pună un strat de nisip

și pe acest strat se aședă un rînd de morcovî cu rădăcinile în jos, lăsând între fie-care morcov un loc mic, pe urmă se aruncă nisip, așa că fie-care rădăcină de morcov să fie acoperită cu nisip pînă la gât. După aceea se pune un alt rînd de morcovî, peste care se pune iarăși un strat de nisip și ast-fel se urmază pînă când s'a isprăvit cu morcovî.

După aceea se începe cu pătrunjelul, urmînd aceeași regulă ca și pentru morcovî, și pe urmă cu cele-l-alte zarzavaturî pînă se isprăvesc, ținînd socotelă de aceeași regulă la tôte, după cum am vîdut la morcovî.

Tôte zarzavaturile odată aședate în pivniță, se separă între ele prin nisce mici bețișore de lemn ca ast-fel să se scie unde se isprăvesce ultimul rînd de morcovî și de unde începe pătrunjelul. Căci alt-cum se pôte face greșală, ca în loc de pătrunjel să se ieă posternac, care o dată scos din locul lui, pe urmă nu se mai pôte aședă acolo. Tot ast-fel se pôte întâmplă și cu rădăcina de morcov, sau cu rădăcina altui zarzavat. Bețișorele de lemn ne scutesc de ast-fel de greșeli, și de risipa ce se face cu zarzavaturile, mai cu sêmă când aceste zarzavaturî sînt încredințate pe mâna unui servitor sau servitóre, care n'are habar de banul stăpînului.

În cât privesce țelina, oste de observat ca să nu i se taie rădăcinile laterale carî plécă din rădăcina cărnósă, fiind că țelina în cazul acesta se păstrează mai bine.

Dacă n'avem pivniță, zarzavaturile le putem păstră în timpul iernei afară într'o grópa anume făcută. Grópa trebuie făcută într'un pămînt tare, uscat și puțin ridicat, ca apa de plóie să nu pótă să strîngă împrejurul grópei.

Grópa se face mai mult lungă de cât largă și adîncă, și lungimea ei depinde de felul și cătățimea zarzavaturilor.

Ast-fel dacă voim să punem în grópa morcovul, pătrunjelul, posternacul și țelina, împărțim grópa în 4 părți egale dacă avem acelaș număr de rădăcinî din fie-care zarzavat. Înainte de a aședă zarzavaturile în grópa, se pune pe fundul grópei un strat de paie, și după aceea se aședă câte un rînd din fie-care rădăcină în partea căreî i se cuvine, și după aceea se pune iar un rînd de paie orî un strat de pămînt bine uscat, pe care l-am scos din grópa. Și ast fel se urmază pînă când grópa s'a umplut. Deasupra grópei punem un strat de paie gros de o jumătate de metru și pe urmă punem pămînt, ca frigul să nu ajungă la zarzavaturî.

Ca să scim cât ocupă morcovul său posternacul, din lungimea grópei, ca la cas de trebuință să scim unde să destupăm grópa se trag nisce sgârieturi de la marginea grópei pe suprafața pământului cam de 50 cm., așa ca lărgimea acestor sgârieturi, ne arată tocmai locul cel ocupă în grópă fie-care zarzavat. Aceste sgârieturi se fac înainte de a astupă noi grópa definitiv. Și îndată ce am astupat grópa, bățem câte un țaruș pe fie-care sgârietură aprópe de grămada de pământ, ce ocupară zarzavaturile noastre.

Zarzavaturile trebuincioase, se scot din grópă, tot-d'a-una când timpul este mai frumos, și nici o dată pe ger mare, și se scot cel puțin câte este de trebuință pentru o săptămână.

În cât privesce varza, se păstrează verde sau acrită. Modul din urmă este cel mai obicinuit la noi în țară.

Putinele în care se aședă varza trebuie să fie cât se póte de curate, căci ori-ce murdărie a vasului ajută la stricarea verzei. Putina în care se aședă varza trebuie aședată în colțul cel mai întunecos al pivniței pe trei bucăți de lemn ca fundul să nu fie în contact cu pământul. Dacă s'ar face greșala ca putina să ședă în pivnițe unde bate lumina, varza se strică curînd.

După ce am aședat putina și s'a potrivit și canaua, se aședă varza.

Mai înainte de a aședă varza, se curăță de foile stricate și murdărite, după aceea se scobesce tot mîeșul din mijloc (coceanul).

Varza ast-fel preparată se aședă în putină, după ce mai întâiu pe fundul putinei s'a pus mărar, cimbru, vre-o câte-va bucăți de hrean și s'a aruncat și $\frac{1}{2}$ —1 kgr. de sare, după cum și fundul putinei este mai mare sau mai mic. La fie-care căpățână, scobitura ei se umple cu sare sdrobotă (iar nu măcinată). Căpățânile trebuie aședate în mod regulat cu scobitura în sus, și cât se póte de îndesate una lîngă alta. Când putina s'a umplut pînă la mijloc, se pune iarăși mărar, cimbru și o rădăcină sau două de hrean, tăiate în mici bucăți, și după aceea se aședă iarăși varza în mod regulat, ca să nu rămână locuri góle printre căpățâni. Locurile góle se astupă cu jumătăți sau sferturi de căpățână.

Varza nu se aședă numai pînă la gura putinei, ci cel puțin cam pînă la 25 cm. de la gura putinei în sus.

După ce s'a aședat varza, d'asupra se pune mărar, cimbru și hrean tăiat bucăți, pe urmă se aruncă pe d'asupra 3 — 4 mîni

de sare, apoi se aşează nisce lemne curate în lungime şi deacurmezişul verzei şi peste aceste lemne se pune o pătră cât se pôte de mare ca să ţină varza îndesată în putină. Ast-fel se lasă varza să stea 3 zile ca să-şi ieie sarea, şi după 3 zile se umple cu apă de fântână (puţ) iar nicl de cum cu apă de gîrlă, fiind că apa de gîrlă cuprinde prea multă materie organică, aşa că din cauza apei varza se strică curînd.

Apa de fântână chiar dacă nu e bună de bîut, este bună pentru acrirea verzei; numai cât să fie luată dintr'o fântână (puţ) curată.

După 7 zile de la umplerea verzei cu apă se începe priticitul, care se face de 2 orî pe sîptemîna, pînă cînd zeama de varză are un gust plăcut la bîut. Atunci priticitul încetîză, şi nu se mai face de cât numai atunci cînd zeama a început a se băloşi. Atunci trebuie făcut iarăşi priticitul, fiind că microbul care produce băloşirea, în contact cu aerul atmosferic mîre şi zeama îşi capetă iarăşi limpedirea ei de la început.

Ca zeama de varză să nu se băloşescă trebuie să se cureţe de la suprafaţa putinei, de câte orî se face flóre sau mucigaiu. Curăţirea se face cu un mînuchiî de cimbru, iar nu cu lingură de la bucătărie, după cum se obicinuesc.

Căpătănila cele mai mari se aşează la fundul putinei, şi cele mai micl mai spre gură, pentru-că căpătănila cele mari se acresc mai anevoie, pe cînd cele mai micl mai curînd.

Dacă se vor observă aceste reguli la varza acrită, se va putea păstră, nu numai pînă prin luna Aprilie, ci chiar pînă în luna Iunie, dacă pivniţa va avea cel puţin 2 metri de adîncime. Este bine ca putina să fie acoperită cu ceva, ca să nu cadă vre o necurăţenie în ea.

Varza acră, trebuie să stea 'tot-d'a-una în zeama ei, căci alt-cum se strică; de aceea cînd putina este gólă, să se pune apă sărată; sau, cînd se iea zeamă pentru trebuinţa casei, în măsura cu care se ea, cu aceiaşi măsură se adaugă şi apă sărată în putină.

Ca să păstrăm varza verde peste iarnă, o smulgem din pămînt cu rădăcină, după aceea facem un şanţ adînc de 50 cm., şi tot atît de larg, apoi, punem un strat de paie pe fundul şi marginile şanţului şi după aceea aşedăm varza cu căpătăna în jos şi cu cotorul în sus, ast-fel ca să nu se lipescă căpătăna

cu căpățână. După ce varza s'a așezat, o acoperim cu pământ. Cu modul acesta se poate păstra varza fără să se strice.

Cépa se păstrează bine peste Iarnă în podul casei, iar usturoiul în pivniță. Prazul se poate păstra afară, într'un șanț întocmai ca și varza verde, sau în pivniță în nisip.

V. S. Moga.

SATUL MIEU (1).

um disese acest din urmă cuvânt, fulgeră un zimbet pe fața veselă a neni Dumitru. El se ridică în picioare și începuse să-și strângă pachetele cu târguelile de nuntă. Sosisem la gara de unde trebuia să plecăm cu căruța.

La gară ne așteptă un poștalion cu 4 cai ca smei. De aci am pornit-o îndată ce ne-am dat jos din tren și, de când sorele mai aveam ca vr'o două sulite pînă să sfințească, am mers neîncetat și abia în amurgul serei am intrat în satul minunat. Am tras la un văr al neni Dumitru, unde ne așteptă masa întinsă. I-am dat vre-o trei târcóle pînă când nenea Dumitru, băgându-mi de seamă, a dis «Mânca-vor săracii . . .» și apoi ne-am așezat. Am început-o cu mămăliguța cu unt, am dat o prin ochiuri, nițel prin ciorbă de boboc îngroșată cu ou, am luat un artan de pui fript și am isprăvit cu brinză de vacă amestecată cu smântână. Îmi părea rău că m'am săturat, pentru-că pe masă mai eră și lapte bătut, o strachină cu faguri de miere și un coșuleț cu nisce caise cât pumnul de mari. După masa am stat cât-va de vorbă cu ai casei și apoi am ascultat cum nenea Dumitru întrebă dacă se mai cunósce mormîntul părinților săi, ce mai fac unchiu, veri, nepoții și cunoscuții săi de care își mai aducea aminte, și, pînă să se isprăvească toate astea, s'a făcut tîrziu așa că n'am mai ieșit prin sat.

A doua zi, Duminecă, m'am sculat când se revărsau zorile și însoțit de un băețandru, pînă să sosiască vremea

(1) Vezi No. 15, 16, 50, 51, 52, și No. 1, 2, 3 anul II.

bisericii, am colindat aproape tot satul și am rămas uimit de ceea ce am văzut, mi se părea că nu sînt pe pămîntul românesc. În toate părțile satul este străbătut de șosele regulate, largi, bine îngrijite, măturate și udare pînă în ȋiuă, d'o parte și d'alta a fie-cărei șosele cîte un rînd de tei mari. Tot omul este dator să îngrijescă de teii ce sînt în dreptul cuprinsului sėu, precum și de șosea tot atăta în lungime și în lățime pînă la jumătatea ei. Tote casele sînt la fel, de zid, largi, înalte, bine văruiate și învălitate cu olane și aũ cîte 3 odăi, afară de celar și pimniță. În preajma fie-cărei case, într'o parte sînt staulele de vite și în altă parte grădina de flori, de zarzavat și de pomi, și în grădina fie-căruĩ om sînt cel puțin cîte 10 stupi. Vatra puțurilor este ridicată și bine pietruită așa că nici o-dată nu se pot face lacuri. Nu e casă care să nu aibă o mulțime de flőrea sőrelui. Tot satul e o grădină minunată, înconjurat la rėsărit și miază-ȋi de o pădure de sălcii și richită (în locul lacurilor de mai înainte) și în cele alte părți satul e înconjurat de salcămii și duȋi. Toți őmenii sînt cu dare de mână: cel mai nevoiaș are 2 boi, o vacă cu lapte și 2 cai, și afară de munca cāmpului tot mai agonisesc, pe an cîte 10 pînă la 15 poli numai pe miere, ceară, borangic și pe ceea ce lucrează în timpul iernii. Aũ un atelier mare, un tel de școlă de meserii, întreținut de comună. Toți cāți se fac meșteșugari trebuie să lucreze cel puțin 3 ani în acest atelier. Aũ casă de economie, aũ o școlă pentru copii mici de la 3—7 ani, afară de școlă mare de băeți și de fete, care în locul unde se găsește—o grădină mare de peste 2 pogone—pare a fi un palat într'o grădină împėratească.

Am voit ca înainte de a mē duce la biserică să vėd și pe învățator. Am fost la el acasă, dar nu l-am găsit. De vr'o sėptămână plecase în Transilvania să aducă un taur de rasă și cāte-va vaci bune de lapte. Pofitit de nevasta învățatorului, am intrat nișel în casă și am stat în odaia lui de lucru. Aci, cum intri, în stānga e un dulap mare, mare, aproape cāt un părete, plin cu cārți de tot felul, care mai de care mai de folos. Aci, afară de cārțile de școlă, am vėdut cārți de igienă, medicină populară, agricultură, istoria țerii, cārți de pedagogie, de predică, de lucrul manual, de stupărie, de cultura viermilor de mătase, toate istoriőrele morale de Riureanu și tot felul de reviste atāt pe-

dagogice cât și enciclopedice; în partea dreaptă e un alt dulap mai mic plin de cutioare și borcănășe cu doctorii; pe perețele din fund e harta țării și în mijlocul odăiei e o masă mare acoperită iar cu cărți și cu caete. Am întrebat cam cât îl costă pe învățător toate cărțile și mi s'a spus că nu-l costă mult, fiind-că mare parte din ele sînt cumpărate cu banii dați de comună pentru biblioteca școlii și altele sînt cumpărate în tovărășie cu preotul, căci ori ce carte o citesc amândoi și apoi o dăruiesc tot bibliotecii școlii. Abia acum am înțeles eu că spre a putea să ridice un sat din miserie *preotul și învățătorul pe lingă rubire, îndelungă răbdare și alte calități bune, ci trebuie să citească necontenit și să se ajute împreună.*

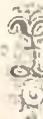
De aci m'am dus la biserică, unde credeam că o să gădesc lume multă și pe nenea Dumitru, căci cu umbletul mieu cam întâziasem, trecuse sora de prințul mic. Mare mi-a fost mirarea când am văzut că preotul este cu slujba aprôpe de leturghie și biserica eră aprôpe golă. Am întrebat pe paracliser de nenea Dumitru și mi a spus că este la nuntă și că în curînd o să vie cu tînăra păreche fiind-că îndată după terminarea slujbei se face cununia.

Am șters-o și eu repede la nuntă. Cum mă vede nenea Dumitru, începe să mă certe: «Da unde ai fost, frățioare, pină acum?! Păcat că n'ai audit orația colăcerilor. Ia seama că acum o să înceapă iertăciunile.»

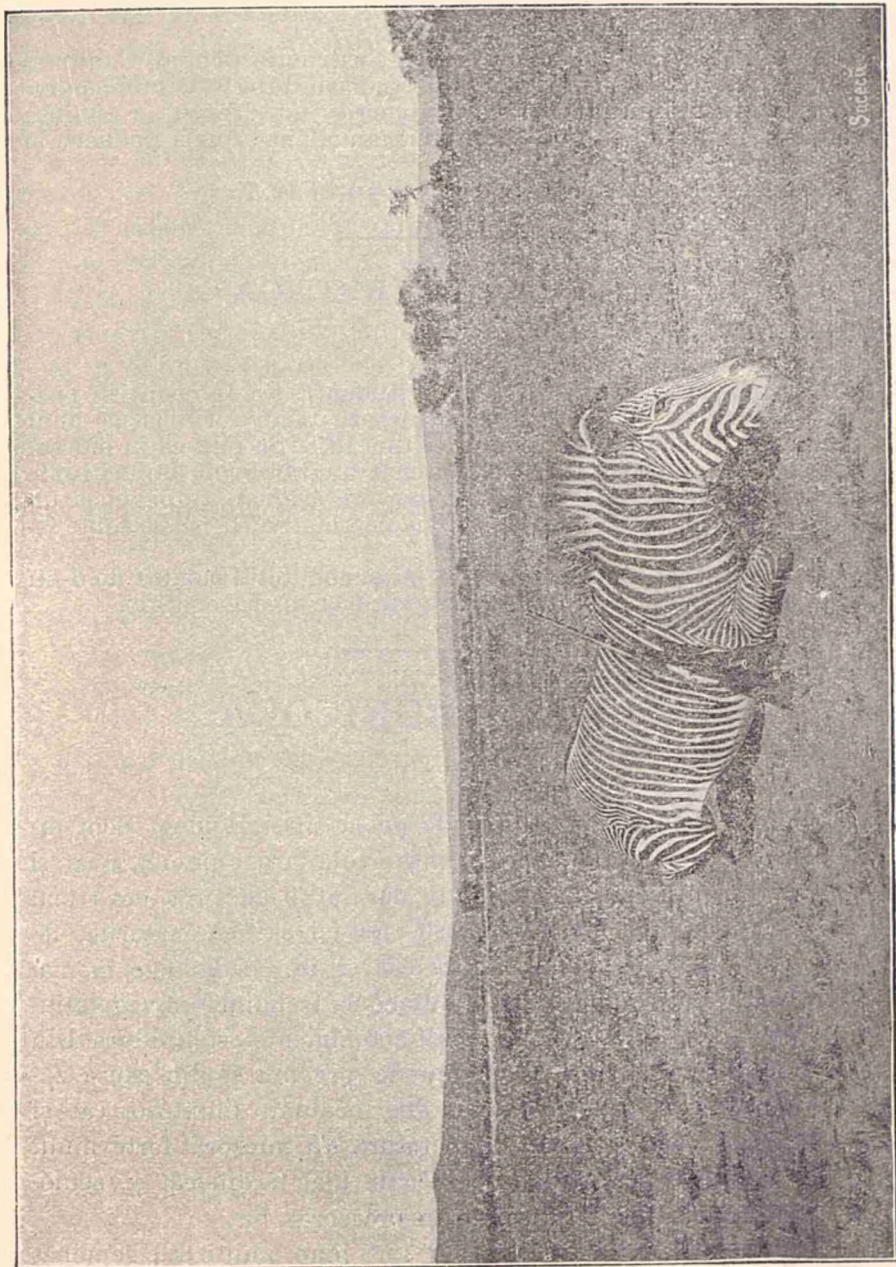
(Va urmă)

Ilarian Velculescu.

Z E B R U L

 ebrul este un animal cât măgarul de mare, de același neam cu el; dar e foarte frumos și foarte delicat. Pielea lui are dungă verzi, albe și negre, aședate cu multă regularitate. Are chipul și grațiile calului și e ușor ca un cerb și blând ca o oie. Trăește mai ales prin Africa.

R.

S. G. S. S.

Z e b r u

LUCRUL MANUAL

Conform proiectului noii legi de instrucție pentru Cantonul Zürich din Elveția, administrațiile școlare, după prealabila aprobare a Consiliului general de instrucție, au dreptul a înființa catedre de învățămîntul lucrului manual în școlile primare și secundare.

Numărul elevilor trebuie să fie cel puțin 12.

O OPERĂ PATRIOTICĂ

După inițiativa luată de câți-va studenți, s'a întocmit în orașul Caracal un comitet care să lucreze pentru ridicarea unui monument în amintirea revoluției din 1848. Se știe că în județul Romanați, la Islaz, s'a proclamat mai întâiu revoluția la 9 Iunie și apoi la 11 în București. În luna lui August a apărut și un ziar festiv «*Islaz,*» coprinzînd articole relative la acele fapte istorice.

Pînă acum s'a adunat 3.426 de lei și comitetul condus de d-nii M. Demetrian și I. P. Antonescu, lucrează cu mare energie.

CRONICA AGRICOLA

Șloile mai puțin abundente de pe la sfîrșitul lunii Septembrie, cari au cădut aproape peste tota țara, s'au continuat și la începutul lunii Octombrie, dar într'o măsură ceva mai mare în unele părți ale țării. Ast-fel că semănăturile, făcute în Septembrie, atât în ogore cât și în porumbiște în mai bune condițiuni, ș'au putut căpeta umezela trebuincioasă vegetațiunei. Dar, ceea ce lipsește mai mult actualmente este căldura. Din cauza multor zile ploioase sau umede precum și din cauza zăpezei ce a cădut, în cele mai multe localități muntoase, cât și din cauza vîntului *crivăț*, temperatura s'a micșorat foarte mult, așa în cât încolțirea grînelor semădate mai târziu cât și semănăturile răsărite, sînt întîrziate în creșterea lor.

Dacă timpul nu se va îndrepta spre bine, multe din semănături vor intra în iarnă prea șubrede, și la unele bobul abia încolțit, mai cu sîmă la acele semănături cari au a se face încă pînă la finele acestei luni.

O îndreptare a timpului spre bine va favorisă, nu numai o creștere mai activă a semănăturilor dejă făcute, dar chiar și acelea cari se vor face de ađi înainte se vor putea face în condițiunii mai bune, și cu speranțe de a intra dejă răsărite în Iarnă; iar acele răsărite mai din 'nainte vor intra în mare parte în-ărățite și cu rădăcinile premenite.

Totul atîrnă acum de la un timp mai cald sau mai rece. Căldurile din August și Septembrie au iuțit cócerea porumbului, așa că această plantă este aprópe recoltată, și încă în bune condițiunii, și locul semănat cu grâu.

Viile, de asemenea s'a putut culege în bune condițiunii, unde a fost ceva rod. Lipsa de producțiune la aceste ramure agricole, a făcut ca vinurile noi să ajungă la un preț de 10 lei decaltru; și acest preț este de abia la sfîrșitul recoltei; dar mai târziu?

În privința mersului, afacerilor cu cereale în tîrgurile nóstre, n'avem să ne plîngem la aceste date, și mai cu sēmă asupra prețurilor, cari în tîrgurile nóstre au o tendință de urcare, pe cînd în tîrgurile străine, încă din luna lui August sînt aprópe aceleași, și cu o tendință de a se micșorá.

Causa vom spune-o într'o cronică viitoare.

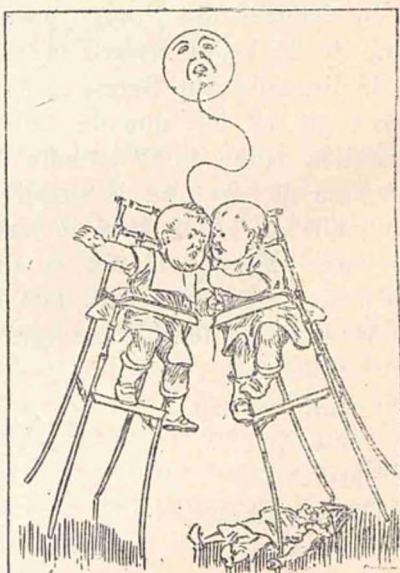
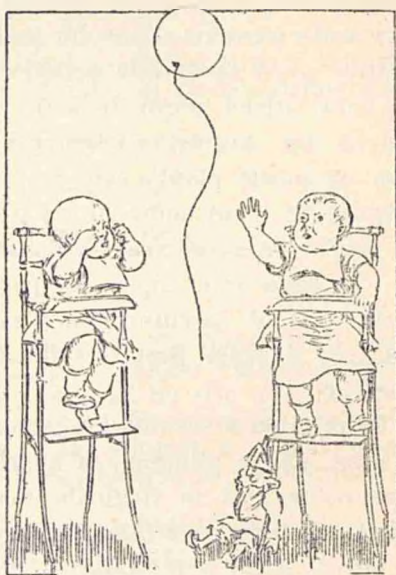
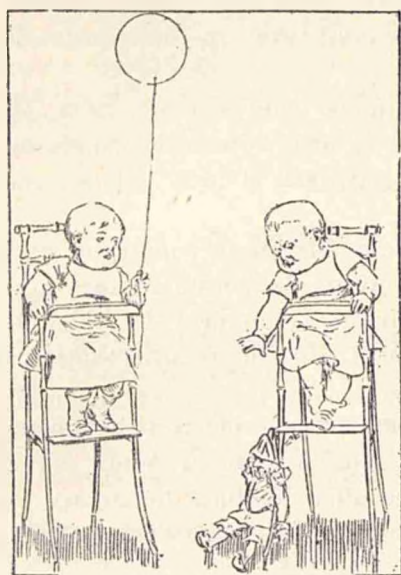
În tîrgurile din Franța, prețul grăului socotit pe sute de kgr. este de 21 lei, la *secară și orz* de 15 lei și la ověz de 16 lei.

În tîrgurile din Belgia, grăul se vinde cu 16 — 18 lei, și *secara* cu 13 lei suta de kgr.; la tîrgul din Viena și Pesta, grăul se vinde cu 19 lei suta de kgr.; în Germania cu 18 — 20 lei suta de kgr.; iar la tîrgul din New-York (America) grăul se vinde cu 14 lei suta de kgr., și la Chicago cu 12 lei suta de kgr.; pe cînd la noi la tîrgul din Brăila, prețul la grâu s'a ridicat pînă la această dată la 16 lei suta de kgr.

<i>Orzul</i> se vinde suta de kgr. cu	9—10 lei
<i>Orězul</i>	9—10 »
Porumbul noú.	6—7 »
Cincantin	9— »
Orzóică	10—11 l. și 77 c.
Fasolea ológă	16— lei
Fasolea	13—16 »

M.

PAGINA GLUMEȚĂ

Frații Gemeni.

ÎNTÂMPLĂRILE SĂPTĂMĂNEI

 Cearta între Franția și Anglia pentru țările Nilului s'a înăsprit. Lucrul a ajuns așa de departe, în cât Franția a început să-și numere corăbiile de război, iar Anglia în chip provocător a început să facă manevre cu flota, așa că, după vorba Românului, a început să învârtescă ciomagul pe sub ochii Franței.

Fostul guvern francez a căzut. În cele d'întâi ședințe ale Camerei—care s'a deschis săptămâna trecută—Ministerul Brisson a primit un vot de blam, în urma căruia a trebuit să plece de la putere. Noul Minister e sub președinția lui Dupuy. Zarva și buimăcăla sînt încă în toiul lor în Franția.

În Austro-Ungaria aceeași zarvă. De o parte e ceartă între Austria și Ungaria pentru cunoscuta lor quotă. După ce la început Austriacii se împotriveau împăcării, iar la urmă se liniștiră, acum au început Ungurii să facă gură și «obstrucționism» în Camera lor. De altă parte Austria are supărări cu Boemii, cari cer multe de toate. Din scântele mică s'aprinde focul mare, și dintr'o nimica eră să izbucnescă în Boemia o revoluție. Soldații boemi în rezervă, avînd să s'adune la apel, au călcat regulamentele militare printr'un lucru mic, dar care eră să aibă urmări triste. Soldații—fiind-că în armata Austriei limba de comandament e cea germană—au să strige *Hier* (adică *aici*) când sînt chemați la apel. Soldații boemi însă, par'că ar fi fost înțeleși, au strigat la apel cu toții *Zdje* (*aici*, pe limba boemă). Fără îndoială, ei au fost puși la cale să facă așa, și Austria a intrat în grijă — căci orî cât e de mic acest lucru, dar dacă soldații unei țări întregi îl fac, e semn că ei sînt ațîțați și pot face și mai mari lucruri, mai ales când Boemii sînt puși cu trup cu suflet să facă încurcături Austriei.

În Italia se va ține pe la începutul lui Noembrie congresul contra anarhiștilor. Vor lua parte mai toate statele Europei, ca să vadă ce măsuri sînt de luat contra anarhiștilor cari au început să înspăimânteze lumea cu crimele lor. Congresul va avea loc în Roma. Alt congres mare va avea loc în Turin, al studenților din totă Europa. Acesta însă nu va

fi politic: studenții de la toate universitățile se vor aduna ca prieteni, ca să se cunoască unii pe alții. Și ai noștri au fost invitați.

Împăratul Germaniei a ajuns în Ierusalim. Trei patriarhi i-au ieșit înainte, cu o nenumărată mulțime de creștini din toate țările.

Turcia și-a retras trupele din Creta, așa că insula de acum e într-o păzită de oște engleză. A tot trăgănat Turcia să plece din Creta, dar la urmă n'a avut ce face, căci puterile i-au pus sulița în costă.

Or.

INFORMAȚIUNI

D-l C. Demetrescu-Iași, raportorul legii învățământului secundar și superior în Cameră a fost numit rector al Universității din București, iar d-l A. D. Xenopol, rector al universității din Iași.

*

Decani ai facultăților din București, au fost numiți: dr. Istrate la științe, dr. Măldărescu la medicină, C. Erbiceanu la teologie și Danieleanu la drept.

Ghicitori, întrebări și probleme.

I. **Întrebare literară:** *Care poet român a scris primele sonete în limba noastră? (*)*

II. **Întrebare istorică:** *Când și pentru ce s'a întrebuințat în diplomația europeană expresiunea «plăcinta turcască»? (*)*

III. Problemă.

Trei persoane ducându-se în piață au cumpărat în comun o basma cu mere. Una din ele a luat basmauă cu mere, s'a dus la gazda unde erau trași cu toții, a împărțit merele în trei părți egale și a luat una din părți și a plecat prin oraș. Celelalte două persoane rămăseseră în tirg pentru ore-cari interese. De la un timp una din aceste două persoane despărțindu-se de tovarășul său se duse la gazdă, găsi merele rămase din împărțela celui I-iu și nesciind de împărțela acestuia le împărți din nou în 3, își luă o parte și se duse. Vine în urmă și a treia persoană, care nesciind că cei de mai înainte îi lăsaseră numai partea sa, le împărți și el în trei, luă o parte și plecă. În urmă de tot se adună cu toții,

(*) Aceste două întrebări au mai fost puse într'un număr trecut; fiind-că nu s'a răspuns satisfăcător, se repetă acum.

le împart iarăși în trei părți egale, și le vine de fie-care, în această împărțelă din urmă, câte 8 mere. Se întreabă câte câte mere a luat fie-care și câte au fost cu toate în basma?

IV. Ghicitoare:

Să mă ghicescă cine pôte:
Eu fac pe om să fie om,
Exist în fie-ce atom
Și'n univers lipsesc ca'n toate.

Eu sînt în orî-ce lucru mic
Și'n orî-ce-î minunat și mare
Și orî-ce mort și mut mă are,
Eu sînt în multe și'n nimic.

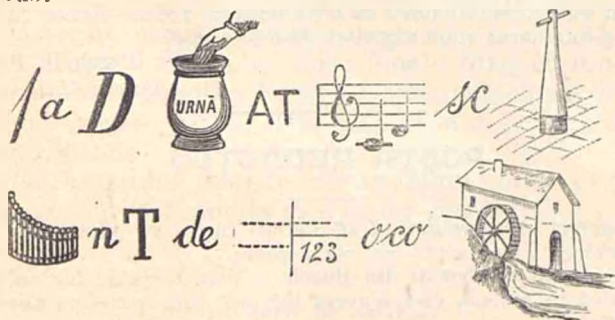
Nu sînt în aer, ci'n pămînt;
Nu sînt în rîu, dar sînt în mare—
Trăiese în mine, și-î mirare
Că'n cer nu sînt și'n lume sînt!

V. Aritmograf de M. M.

2	5	7	4	2	13	Un nume de general însemnat,
3	6	9	6			Necesar femeii de la țară,
1	6	10	12	1		O localitate de munet în țara noastră,
7	15	7	11	14		O stare a omului,
10	2	7	1	11		O capitală a unei țeri din Africa,
2	1	2	13			Un lac în Asia.

Inițialele cetite de sus în jos dau numele unui continent; iar finalele cetite de jos în sus dau numele unui rîu în țara noastră.

VI. Rebus:

Dintre cititorii cari vor răspunde la *una* din aceste întrebări se va trage la sorți unul, căruia i se va oferi *cărți* (după alegere) în valoare de 2 lei.

Dintre cei cari vor răspunde la *două* întrebări se va trage la sorți unul căruia i se va da ca premiu un exemplar din *Balade și Idile de G. Coșbuc*.

Dintre cei cari vor deslegă *trei* întrebări prin tragere la sorți se va oferi unuia un exemplar din *Istoria literaturii române de G. Adamescu*.

Dintre cei cari vor deslegă *patru* întrebări prin tragere la sorți se va oferi unuia un exemplar din *Poetica de G. Adamescu* și din *Istoria literaturii române de G. Adamescu*.

Dintre cei cari vor răspunde la *cinci* întrebări prin tragere la sorți se vor oferi unuia *cărți* în valoare de 5 lei (după alegere).

Dintre cei cari vor răspunde la *tote întrebările* unul va primi, prin tragere la sorți un premiu constând din: 1) un tablou mare în colorii reprezentând «Aducerea capului lui Batori înaintea lui Mihai» și 2) *cărți în valoare de 5 lei.*

Răspunsurile se primesc pînă la 22 Noembrie și se vor publica în No. 9.

ADRESE CĂTRE REDACȚIE

Din *tote* unghiurile României, mulți simt bucuria, ca și mine de a gusta din nectarul dulce adunat de harnica și neobosita «Albină». Rog să-i dea Dumnezeu viață lungă și rîdele muncii ei să ajungă în casa ori-cărui român.

Ioan Th. Popa.

Invătător, comuna Vizantea,—Putna.

Ca abonat achitat al Revistei «Albina» pe anul curent de la apariția acestei Reviste, cu o nespusă bucurie aștept primirea fie-cărui număr săptămânal spre a citi cu o mare satisfacție sultească diferitele scrieri foarte folosite poporul Român. Aduc dar omagiile mele onorabililor membri cari își depun *tote* silințele pentru luminarea poporului.

G. Dobrescu,

Notar, Comuna Osman-zacî.—Constanța.

Dumnezeu să ajute pe inițiatorii «Albinei»; și rodnică să le fie munca, pentru luminarea întunericului.

St. Siminescu,

Comuna Fălciu.

Cu multă nerăbdare aștept aparițiunea revistei «Albina» de la un număr altul.

Doresc din suflet, ca inițiatorii să o conducă cu același succes ca pînă aci, spre folosul și luminarea mult urgisitei clase țărănești.

Pr. Paroh D. Popescu,

Comuna Cislău-Buzău.

POȘTA REDACȚIEI

D. G.—Legenda «Dumnezeu și sf. Petru» nu se va publica.

N. St., Măndrești, Botoșani.—Se vor cerceta.

Mulți inițiatori abonați din Buzău.—Vom cerceta, dar nu făgăduim că vom publica în revistă, căci n'avem loc; vă vom scrie pe adresa unuia ca să citiți toți.

Pr. I. Petculescu, Pitești.—Se va publica.

N. Pieptu, Grajduri.—Se va publica apelul.

Pr. C. M., Brăila.—S'a primit articolul «Trăsuri din viața lui Christos» și se va supune comitetului.

T. Popescu, Chiojdu, Buzău.—Se va publica mulțumirea.

G. T., Bubociu.—Se va cerceta.

Δ. G., Plăinesci.—*Ce este amorul* nu se va publica, nefiind în conformitate cu scopul revistei noastre.

A. C. C-tinescu, Roșiori.—Se va publica informația pentru statute.

Idiceanu, învățător.—Se va publica apelul.

N. Pretorian, Țințereni.—Se va publica mulțumirea.

E. Tisescu, Bacău.—Se va publica, cu mici modificări.

A. Sripcă, Hârlău.—Se va publica «Ioan Albușor.»

O DRAMĂ IN FUNDUL MĂRII

ROMAN de R. CORTAMBERT

I.

O ședință a societății naționale de navigație. Aședarea cablului transatlantic. Cuvîntarea d-lui Diolbourg. Insemnatul răspuns al d-lui Calvet.

— «Domnilor, să nu mă credeți nebun: în 15 zile voi pleca din Valența. Un căpitan american mi-a încredințat conducerea unui vapor care se va ține de *Great-Eastern*, pînă se va aședa cablul transatlantic. Cu ajutorul aparatelor de scufundare sistem *Rouquayrol-Denayrouze*, vom putea noi înșine să ne scoborim în fundul mării. Vom fi tovarășii tuturor lucrărilor confrăților noștri ingineri englesi, vom fi părtașii tuturor lucrărilor lor, tuturor pericolelor, de vor fi, a neisbândeii lor pôte, dar eu cred că mult într'o lună, a victoriei lor. Franța va fi dar reprezentată la această uriașă lucrare.»

— «Bravo! bravo! Fôrte bine, fôrte bine!» Strigară d-nii Esile, Diolbourg, Moniusin, Drachir, Nevers, Game, toți ômenii de inimă, cari își adora țara și cari ar fi dorit s'o vadă în cel d'întăiu rînd, în tôte lucrările mari.

Numele îndrăsnețului tînăr fu într'un minut cunoscut și trecea din gură în gură: el se numia *Enric de Sartène*.

II.

Cine eră Enric de Sartène.

Fața adunării se schimbă ca prin farmec. D-l de Sartène eră Frances — e drept că luă parte la lucrări cu banii Americii — dar avea să ducă numele patriei sale în această mărêță întreprindere.

— «Ai Naibe! Își țise în sine d-l Calvet, ăsta e om! Să mă împrietenesc cu el!» Când se mai liniști lumea, el ceru cuvîntul și i se dădu.

— «Domnilor, țise el, cu un ton blajin, mă simt mai întăiu dator să felicit pe d-l de Sartène pentru frumoșa încercare la care se alipesce, și fără să-mi ia înapoii cele țise mai adineaori,

voiu numai să deslușesc ore-cari cuvinte cari mi-au putut scăpa în focul discuției. Sint din inimă, o știți bine, pentru toate proiectele mari. Renumele țării mele îmi e mai scump ca orîce onoruri personale. Urez din fundul inimei ca încercarea la care ia parte d-l de Sartène să aibă o deplină isbândă. Imi pare chiar foarte rău că nu s'a orînduit o sub-scriptie națională, lucru ce acum nu mai are rost. Ar fi fost într'adevăr foarte frumos, să veți o țară întregă alergînd să puie umărul la o lucrare în adevăr minunată. Inainte de a termina să mi dați voie să adaug încă un cuvînt, un cuvînt pe care neîndoelnic îl veți primi cu bucurie: propun să se aducă tînrului nostru confrate mulțumirile întregii adunări.»

Acastă propunere fiind primită în aplausele întregii adunări, d-l Calvet să apropie de Enric de Sartène și strîngîndu-î prietenesce mîna, îi dise: «Veți, scumpul meu, că-ți sint un călduros avocat. Poți avea încredere în sprijinul mieu. Trimete-mi notițe de tot ce se va face. Voiu vorbi în toate jurnalele mele. Ne-am înțeles.»

Sedinta se ridică.

Enric de Sartène eră fiul unui vice-consul al Franței, trimes în 1840 la Limerik. Tatăl său, baronul Villars de Sartène, fusese în tinerete militar. Avusese ușurința să se puie garant pentru un frate al său foarte cheltuitor, și rămăsese aproape sărac. Așa că fusese silit la etatea de 45 ani, ca să pôtă trăi, să primescă funcția de vice consul la Limerik. Aici făcu cunoscînta unei tinere irlandeze foarte învățată, dintr'o bună familie, dar săracă. O luă de soție și cu ea avu un singur copil, pe Enric de Sartène care se născu la 1843.

Din cauza greutăților traiului și a sănătăței sale sdruncinate, d-l de Sartène tatăl, muri după 5 sau 6 ani de la nascerea copilului. Văduva sa avu de aici înainte numai un singur gînd, o singură dorință: să facă din fiul ei un om în adevăr distins. Iși ajunse ținta. Ea sciu să insufle fiului său, dragoatea de a învăța, îl făcu să fie adînc pătruns de datoriile de morală și dreptate, lucru ce în scurt timp îl ridică mai presus de tinerii săi colegi. Dumnezeu voise însă ca și Enric să fie bine înzestrat de natură. La etatea de 14 ani scia dejă patru limbî. De timpuriu se puse a studiă în amănunte matematicile, geometria și istoria. Eră în același timp deștept, supus și hotărât. Urmăriă cu încredare învățăturile profesorilor săi, și tot d'a-una năzuiă a fi cel întăiu în clasa lui. La 16 ani fu trimes la Oxford, pentru a-și termina studiile. Reîntors în Franța intră în școla centrală, de undo eși, pentru a călători câte-vă luni în America. La etatea de 21 ani aveă diploma de inginer, și se apucă de lucru cu încredere.

Enric de Sartène de și numai de 23 ani, totuși eră dejă un om serios! Scia mult și bine.

Cînd se reîntorse la Limerik în 1865, găsi lîngă mama sa

o tînără de 17 ani, D ra Anna Shield, vară de departe, care rămînînd orfană venise lîngă d-na de Sartene. Acastă domnişoră avea să devie într-o zi foarte bogată. Mama lui Enric, îşi pusese în gînd să facă din ea soţia fiului său. Doi tineri cari trăesc în aceeaşi casă, tot-d'a-una capătă un fel de simpatie. Enric nu întărîde a băga de sîmă că prietina lui eră frumôsă, Ana vedu că Enric este un tîner distins.

D-na de Sartene pricepu lucrul şi într-o zi, pe cînd Enric şi Ana erau lîngă ea, cam stîngaci şi ne îndrăsnind să se uite unul la altu le dîse:

— Haide, copii mei, vë ved că sînteţi cam încurcăţi!

— De loc! răspunseră amîndoi.

— Din contra, n'am nimic de dîs, răspunse d-na de Sartene cu un surîs dulce.

— Ei bine da mamă, începui atunci Enric, ţi-am ascuns adevêrul şi tot d'a-una mă voiui căi!.... iubesc.....

— Iubesci pe Ana?

— Dă.

— Ei şi!

— Şi!.... cred că ea nici nu viséză de mine!?

— Cine ţi-a spus asta Enric? dîse Ana, lăsînd ochii în jos.

— Nimeni, înţelegi cât mă tem de a nu te fi supêrat, de a nu-ţi fi neplăcut.

Drept ori ce răspuns, tînêra copilă puse mîna ei în mîna tînerului inginer. Căsătoria fu decisă, dar se hotărî ca să nu se facă, pînă ce Ana nu va împlini 18 ani. Trebuie o răbdare de mai bine de 20 luni. A visă, a speră, este fericirea; a aşteptă e viaţa! Buchetela începură a curge; cele mai mici dorinţe îi erau împlinite; scrisori de totă frumuseţea, cînd erau despărţiţi, adevêrate sêrbători cînd se revedeau!

III.

Plecarea din Paris. Inginerii Morton şi Stevens.

A doua zi chiar după şedinţa societăţii naţionale de navigaţie, Enric de Sartene plecă din Paris, luînd cu dînsul o mulţime de instrumente de fizică, între cari şi 3 lămpî electrice, de curînd inventate, ardînd tot atît de bine în apă ca şi în aer şi producînd o lumină puternică la o bună depărtare împrejur.

După 3 zile, la 9 ore sêra, debarcă la Limerik. De tîmă ca să nu fie poprit în drum de vr'un prieten, îşi ridică gulerul haînei pînă la urechi, îşi trase pălăria pe ochi, apucă repede pe strada Brunswick, o luă la stînga, intră în strada Cornwallis şi se opri în faţa unei căsuţe mici; sună şi întîmpină pe servitorea ce veni să-i deschidă, cu aceste prietenesci cuvinte: Bună ziua! mamă Dicket; este tot bine pe aici?

— Da, domnule Enric, sînt tôte bune. Nu vë aşteptam aşă de grabă. Sînt aici şi d-nii George Stevens şi Norton.

(Va urma).

Traducere de

Const. C. Pop.-Taşcă.

MERSUL TRENURILOR

2. București - Vêrciorova

Kilom.	Stațiuni	Persoane						Exp. Fulg.	
		3	173	163	145	157	125	E	C
	Tr. C circulă Lunea								
	» E » Sămbăta								
	1.8.4 (Rest.)	p.m.	p.m.	séra	dim.		dim.	a.m.	dim.
10	Bucour. 1) N. plec.	5.55	6.00	11.40	6.10		7.30	11.15	7.00
	Chitila 2) sos.	6.10	6.15	11.55	6.25		7.44		
	(Rest.) 1 plec.	6.20	6.25	12.05	6.35		7.46		
24	Ciocănesc.	6.30	6.35	12.15	6.45		8.01		
36	Ghergani	6.40	6.45	12.25	6.55		8.04		
42	Conțești (Haltă) . . .	6.50	6.55	12.35	7.05		8.08		
49	Titu 3) (R.) 17 sos.	7.00	7.05	12.45	7.15		8.12	12.13	8.04
	» plec.	7.10	7.15	12.55	7.25		8.15	12.18	8.09
59	Mătăsaru (Haltă) . .	7.20	7.25	13.05	7.35		8.19		
70	Găești	7.30	7.35	13.15	7.45		8.23		
87	Leordeni	7.40	7.45	13.25	7.55		8.27		
101	Golesoi 4) 29 plec.	7.50	7.55	13.35	8.05		8.31		
	» sos.	8.00	8.05	13.45	8.15		8.35		
109	Pitești (Rest.) plec.	8.10	8.15	13.55	8.25	a.m.	8.39	9.18	
119	Pârnu (Haltă)	8.20	8.25	14.05	8.35		8.43		
130	Coatești 3) sos.	8.30	8.35	14.15	8.45		8.47		
	(Rest.) plec.	8.40	8.45	14.25	8.55	a.m.	8.51		
146	Stolnici	8.50	8.55	14.35	9.05		8.55		
156	Corbu	9.00	9.05	14.45	9.15		8.59		
168	Potcova	9.10	9.15	14.55	9.25		9.03		
189	Slatina (Buf.) sos.	10.00	10.05	15.45	10.15		10.07	10.58	
	» plec.	10.10	10.15	15.55	10.25		10.11	11.06	

Log. cu trenurile	Persoane						Exp. Fulg.		
	3	173	163	145	157	125	E	C	
1) cart. pl. din Giurgiu				5.25				8.10	
» » » Const. nta				5.40				8.15	
2) cart. pl. din Iasi				8.00	9.15			9.15	
» » » Găești				8.15	9.30			9.30	
» » » Prudal	7.35	7.35	7.35	8.30	9.45			9.45	
3) cart. sos. la Târnovițe	8.21	8.21	8.21	11.55		11.55			
» pl. din Târnovițe	5.00	5.00	5.00	7.35		7.35			
4) cart. sos. la C. Lung				11.05		11.05			
» pl. din C. Lung				6.45		7.00			
5) cart. sos. la T. - Arșin				8.25	8.25			4.58	
» pl. din T. - Arșin						5.15			
» sos. în Alexandria				9.28	9.28			5.25	
» pl. din »						5.45			

Kilom.	Stațiuni	Persoane						Exp. Fulg.	
		3	125	145	173	E	C		
206	Piatra 1) 18 sos.	10.00							
	» Rest. plec.	10.15							
219	Bălș	10.30							
235	Pelesci	10.45							
242	Cârcea	11.00							
251	Oravoa 2) 23 sos.	11.15							
	» Rest. plec.	11.30							
261	Ișalnița	11.45							
269	Coțofeni	12.00							
280	Răcarl	12.15							
286	Filiagi 3) 28 sos.	12.30							
	» Rest. plec.	12.45							
299	Butoești	13.00							
310	Strehaia	13.15							
325	Timnea	13.30							
335	Prunișor	13.45							
345	Palota	14.00							
364	T-Severin sos.	14.15							
	» Bufet) plec.	14.30							
382	Vêrcior 4) Rest. sos.	14.45							
	cart. sos. la Alchad. Stație	15.00							
	» » » Szegeđin	15.15							
	» » » Budapasta	15.30							
	» » » Piena St. B.	15.45							
	» » » nop	16.00							
	» » » séra	16.15							
	» » » séra	16.30							
	» » » p.m.	16.45							

1) cart. sos. la Corabia		5.00		9.30					
» » » R. - Vâlcel		5.20		10.30					
» » » Oenele-mari		5.40		10.50					
cart. pl. din Oenele-mari	6.50	6.50	6.50						
» » » R. - Vâlcel	7.15	7.15	7.15						
» » » Corabia	7.40	7.40	7.40						
2) Sos. în Calafat	8.25	8.25	8.25		10.45				
» Pl. din »									
3) cart. sos. la T. - Jiú		9.15		11.30					
» pl. din T. - Jiú		1.05		2.0					
4) din Szegeđin p. Const. pl.	1.40	1.40	1.40		2.21				
» pl. din Helyrad	1.50	1.50	1.50		2.31				
» » Sofia	2.00	2.00	2.00		2.41				
» » Adrianopol	2.10	2.10	2.10		2.51				
» » Constantinop. sos.	2.20	2.20	2.20		3.01				

Valabil de la 1 Octombrie 1898, st. n.

2. Vêrciorova - București.

Kil.m.	Stațiuni	Acc.	Persone			Ex.	Fulg.
			4	126	146		
	Trenul P circ. Sâmbăta	dim.				dim.	p. m. s.
	» O Joia						
	carti pl. din Viena St. H.	90				93 ¹	5 ¹ 7 ¹
	» » » Fudapeta	230				100	10 ¹ 12 ¹
	» » » Szegedin						
	» » » Mehadia St.		dim.				
	Vêroior. ¹) Res. plec.	710				500	8 ⁴ 10 ²
18	T-Severin sos.	780				500	9 ⁰ 11 ¹
	(Bufet) plec.	741				611	9 ⁰ 11 ²
37	Palota	826				611	9 ¹ 12 ⁰
47	Prunișor.	843				611	
57	Timnea	858				611	
72	Strehaia	928				611	
83	Butoesci	944				611	
96	Filiși ²) 28 sos.	1003				1041	100
	(Rest.) plec.	1015				1051	104
102	Râcari	1031				1051	
113	Coșofeni	1051				1051	
121	Ișalnița	1104				1051	
131	Craiova ³) 23 sos.	1118	a. m.			1120	141
	Rest. plec.	1151	120			1136	151
140	Cârcea	1211				1151	
140	Pelesci	1224				1151	
147	Bălș	1250				1054	
163	Piatra ⁴) 18 sos.	700				1010	
	(Rest.) plec.	700	120			110	

Legături ou trenurile:

¹) carti pl. din Constantinopol pl	237				813	
» » » Adrianopol	10				838	
» » » Sofia	940				541	
» » » Belgrad	1016				211	
carti sos. la » Szegedin sos.	121				121	
²) carti sosce la T-Jiu	205					
» plec. din T-Jiu	221				510	
³) carti pl. din Onetele-mari	815				650	
» » » R.-Vâlcel	900				115	
» » » Corabia	1000				115	
» » » Sos. în Calafat	1045					
» » » Pl. din »					60	
⁴) carti sos. la Corabia	900				950	
» » » R.-Vâlcel	1020				1010	
» » » Onetele-mari	1021				542	

Kil.m.	Stațiuni	Acc.	Persone					Ex. pr.	Fulg.
			4	126	158	146	164		
			dim.	p. m.	a. m.	p. m.	sera	dim.	p. m.
193	Slatina (Buf.) ¹)	728	153				1115		1249
	plec.	736	205				1210		1258
212	Potcova		240				1211		314
227	Corbu		249				1211		
236	Stolnic		315				1251		
252	Gostesci ¹)	851	308				1250		
	(Rest.) plec.	852	348				125		
	Pârnu (Haltă)		400						
274	Pitești (Rest)	918	413				159		245
	plec.	924	431				160		290
281	Golesci ²) 29		447				161		457
	plec.		447				161		
295	Leordeni		508				151		740
312	Găești		548				158		803
323	Mătășaru (Haltă)	1011	548				158		
333	Titu ³) Rest 17	1038	612				160		330
	plec.	1038	620				165		340
340	Conțești (Haltă)		641				165		911
346	Ghergani		645				167		981
358	Ciocănesci		670				167		930
372	Chitila ⁴) R 1	1124	670				1050		1000
	plec.	1124	670				1010		
382	Bucur. N. ⁵)	1130	145				1015		432
	184 (Rest)	dim.	sera	a. m.	sera	dim.	dim.	p. m.	sera

Legăt. ou trenurile:

¹) carti sos. la Predeal					1239	
» » » Galați	225	614			825	
» » » Iași	745			614	920	
²) carti sos. la Constanța					115	
» » » Giurgiu					1018	
³) carti sos. la T-Măgur.					838	
» sos. în Alexandria					925	
⁴) carti sos. la C.-Lung					115	
» p. n. C.-Lung					521	
⁵) carti sos. la Târgoviște	1158	521			1188	
p. n. Târgoviște		500			728	

Valabil de la 1 Octombrie 1898, st. n.

www.dacoromanica.ro

Prețul cerealelor pe ziua de 19 Octombrie la Brăila și Constanța.

No. curent	CEREALE	BRĂILA		CONSTANȚA	
		Prețul unui ectolitru	Prețul unei chile de 35 dubli-decalitri	Prețul unui ectolitru	Prețul unei chile de 35 dubli-decalitri
1	Grâu	10,30—11	72,10—77	—	—
2	» arnăut	—	—	14,60	100,22
3	» de toamnă	—	—	11,20	78,40
4	Porumb	7,40—8,45% kr.	—	6,20	43,40
5	» nou	7,35—9% kgr.	—	—	—
6	Porumb roșu	9 suta kgr.	—	—	—
7	Orz	9,25—11% kgr.	—	5,40	37,80
8	Ovăz	10—10,30% kr.	—	5,—	35,—
9	Orzoaică	13 suta kgr.	—	—	—
10	Cinguantin	8,30 suta kgr.	—	—	—
11	Rapiță	7,— Ectolitru	49,—	7,30	51,10
12	Mei	6,90—7 suta kr	—	5,40	37,80
13	In	—	—	14,20	99,40
14	Secară	—	—	7,40	51,80

S O B E

DE TOATE SISTEMEE

PENTRU

încălzire cu coks, cărbuni de piatră și lemne

MAȘINI DE BUCATE

MOBILE DE FER

INSTALATIUNI DE INCALDIRI CENTRALE

„FABRICA COMETUL“

A DOLF SALOMON

DEPOSIT : 14, Strada Dămnei, 14.

DEPOSITE ÎN PROVINCIE : Iași la d-l Jacques Davidovici, Str. Lăpușneanu No. 37.
Craiova, la d-nii Petrache Andreescu & Fii Str. Lipscani.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE

În vederea deciziunii luate de acest Minister, pentru restaurarea bisericii «Golia» din Iași, și nivelarea curții aceleiași biserici, se aduce prin acesta la cunoștința tuturor că, familiile cari ar avea în curtea bisericii morminte, sint rugate ca cel mai târziu pînă la 10 Decembrie a. c., să ridice osemintele, grilajele, crucile, etc., iar pentru ori-ce obiecțiune ce ar avea de făcut, sint rugate să se adreseze d-lui Arhitect N. Gabrielescu, însărcinat cu restaurarea monumentului.

No. 62-079.

Magasin și atelier pentru instrumente chirurgicale

APARATE ORTOPEDICE, BANDAGE

ȘI TÔTE NECESARE PENTRU CĂUTAREA BOLNAVILOR

CAROL BÜNGER

București, Calea Victoriei No 73.

Furnisorul spitalelor Brâncovenesci, Xenocrat, Caritas și diferite spitale județene. O îndelungă practică face ca proprietarul acestui magazin să pōtă oferi Onor. P. T. public, lucrări în specialitatea sa cu totul solide și bine executate și cu prețuri moderate. Comenzile din provincie se efectuează prompt și franco la domiciliu. Pentru d-nii abonați ai revistei «Albina» care ne prezintă alăturatul cupon, se face o reducere de 10 % din prețurile magazinului.

Cupon de reducere 10%